“Tswi! Tswi! Tswi!”

“Kwa! Kwa! Kwa!”

“Kwek! Kwek! Kwek!”

UDada noJuba bahlangana esizibeni phambi komfula njengokuvamile. Babengabangani abakhulu.

Lalishisa kakhulu ilanga.

UDada wagxuma waziphosa emanzini. UJuba wacabanga, “Kubukeka kumnandi ukubhukuda.”

Emuva kokufaka ikhanda lakhe emanzini, uDada wathi, “Uyathanda ukubhukuda? Gibela emhlane wami, ngizokufundisa.”

Wavuma uDada. Njalo uma uDada ezama ukufaka ikhanda ngaphansi kwamanzi, uJuba wayendiza aye phezulu.

UJuba wacabanga edumele, “Angisoze ngikwazi ukubhukuda njengoDada.”

UJuba wagcina esemshiye yedwa uDada emanzini.

“Yini inkinga manje Juba? Uyangiphoxa. Ungangishiya kanjani ngedwa emanzini?” kukhalaza uDada.

UJuba waphendula wathi, “Ngesaba ukuminza.”

“Bengicabanga ukuthi ufuna ukufunda ukubhukuda njengami,” kusho uDada.

“Tswi! Tswi! Tswi! Dada, kungcono ngifundise wena ukundiza. Ukubhukuda kunzima!”

UJuba wagibela phezu kwetshe elikhulu. UDada walandela.

Kusenjalo, uJuba wase egibele esihlahleni eside. UDada wayengakwazi ukulandela.

UDada wadumala. Ngokuthukuthela wacabanga, “uJuba akangicabangeli.

Ngiyidada mina, angilona ijuba. Ngijwayele ukubhukuda hhayi ukundiza.”

UJuba wayefuna ukududuza umngani wakhe.

Bahlala phansi etsheni bethule.

Ekugcineni, uJuba wathi, “Mngani wami, namhlanje ngifundile ukuthi ngeke ngikwazi ukubhukuda njengawe.

Nawe futhi ngeke ukwazi ukundiza njengami. Mina ngiyandiza, wena uyabhukuda.”

Bamukelana ngokufudumala.

“Singamadada, uma sibhukuda sifaka amakhanda ethu ngaphansi kwamanzi sithi, ‘Kwaa kwaa kwaa gxadada! Kwaa kwa kwa gxadada!’”

“Siyizinyoni, uma sindiza sishaya amaphiko ethu sithi, ‘Tsiyo, tsiyo, tsiyo!’”